

1. szám. / 2022. október.

KRISZTINA MAGAZINJA.

- Morzsák az élet tortájából... -

A témák, amikkel foglalkozunk
a magazin különböző számaiban:

- Emlékek
- Aktualitások
- Ajánlások
- Divat és Stílus

Impresszum

Szerző: Illés Krisztina.

Szerkesztés, grafika, tördelés: [Hatos Niki](#).

Az itt található írások kizárólag

a forrás megjelölésével használhatók fel.

Javaslatod van? Írj az eu.christine.2016@gmail.com-ra!

Amikor megszületett az első könyvem,
egyvalakinek, a semmiből,
azt gondoltam, hogy ez csak egy kitérő.
Hát nem...
Egy évig versek jöttek.
Annyit mondhatok róluk, örökre titkosítottam őket.
Aztán egy év szünet következett.
Ennyi, gondoltam megint.
Nem így lett.
Kétezer tizenhét nyarán újra kezdődött az írás.
Egymás után születnek a könyvek.
Varjú ikrek története, Álomkövek, Lepketánc Trilógia.
Csak leülök, hallgatom a zenét
és kis idő múlva írni kezdek...

Ha a könyveimen túl szeretnél jobban megismerni,
a weblapomon található [Szösszenetek](#)en túl
mostantól egy kis tematikus magazinnal is készülök.

Íme az Első szám.

AZ INDULÁS...

A szokásos munkareggelink egyikén történt. Nikivel akkor épp a Twenty Sixet térképeztük fel. Foglalkoznunk kellene az Instával, ezzel zártuk az egy hónappal korábbi megbeszélésünket. Erre gondoltam, miközben a reggelire vártam. És eszembe jutott valami.

„Te Niki, olyan lapozható forma kellene” - mondtam.

„Jóóó, majd agyalok rajta” - hangzott a válasz. Ebben a pillanatban érkezett meg a pincér és a *Reggeli*. Nem éppen villás, hanem olyan nagykanalas. Figyelmünket lekötötte a kalóriák számolása, majd a sokkoló eredmény tudatában az étel szupergyors elfogyasztása. Nem tértünk vissza a témára.

Két napja postaládámban üzenet és sok-sok kép várt. „A magazinod” - írta mellé Niki. A végén pedig ott volt a szokásos kérdés: „na, mit gondolsz?”

Így született meg ez a magazin. Régi álmom vált valóra. Gondolatok, hírek, érdekességek lesznek benne, vagy inkább morzsák. Ez lesz a címe is: „Morzsák az élet tortájából!”

Először oldalanként olvashatod, aztán havonta magazinná fűzzük és feltesszük virtuális újságos standunkra.

Kedves Olvasó! Ha utazol vagy otthon vagy, ha unatkozol és szórakozásra vágysz, esetleg nem akarsz századszorra is megnézni ugyanazt a filmet és van néhány perced, jusson eszedbe a magazinom. Látogass el virtuális újságos standunkba. A polcra egymás után fognak felkerülni a lapszámok. Bármikor belelapozhatsz és közben zenét is hallgathatsz.

Apropó! Zene. Amikor írok, zenét hallgatok. És a kedvenceimet javasolni fogom. Nem kötelező, csak ajánlott. Ablakok ezek abba a zenei világba, ahol én jól érzem magam. Kukkants be, ha megtetszik, maradj benne, ha nem, sebj, jön a következő ajánlat!

Indulásnak például itt van [Scott Joplin Original Rag](#) című műve. Vidám kis zene. Olyan jókedvre hangoló. Mondjuk [Gautier Capucon csellóművész](#) előadásában, vagy jobb szeretnéd a klasszikus változatot zongorán, magával a szerzővel? Szuper mind a kettő!

Búcsúzom, de hamarosan visszatérek.

És a kérdés: na, mit gondolsz? Írd meg, ezzel segítőnké válsz!

Szeretettel:
Krisztina

RIGÓ JANCSI ÉS A SELYEM FAJANSZ.

Mostanában sokat gondolkodom a gyerekkoromra.
A tárgyak segítenek felidézni...

Volt egy bögrém.
Egy kisfiút ábrázolt, szájában egy sárga virággal.
Azt hiszem, Zsolnay márkájú lehetett.
Rigó Jancsi, így hívtam a kisfiút.

Ebben kaptam reggelente a kakaómat.
Minden áldott reggel.
Nem tudom, hogy hová lett.
Rémlik, hogy eltört.
A Falk Miksa utcában járva
bekukucskálok egy-egy kirakatba,
hátha meglátom az én Jancsimat...

Később egy Párizsban vásárolt bögre vette át a szerepét.
Zenélő emberek, gyerekek vannak rajta.
Selyem fajansz, ez jutott eszembe, amikor meg-pillantottam.
Így írtam róla az egyik könyvemben is.

Tudom, hogy ilyen nem létezik,
de a képzelet megteremti...
Akkor mégis van. Vagy nem?

Ha van kedved, írd meg saját emlékeid közül a számodra legfontosabbat
az eu.christine.2016@gmail.com címre!

A MACKÓ, AKI ÖRÖKRE FEHÉR MARAD.

Kevés játékom volt, köztük egy fehér mackó.
Hét éves voltam, amikor eltűnt.
Addigra eltűnt a fehérsége.
Sőt, kifejezetten szürke volt,
de én továbbra is fehérnek láttam.

Pontosan tudtam, azért „tűnt” el,
mert piszkos volt.
Sose beszéltünk róla.
A szüleim azt hitték, elfelejtettem.
Pedig nem.
Rengeteg mackóm van,
egy időben mindenkitől ezt kaptam,
de egyik sem ő.

Ezt a mackót keresem azóta is, minden mackóban.

Aztán emlékszem még egy óriási alvós babára.
Anyám mesélte, néhány nappal a születésem után
beállított vele a nagymama és a kiságyamba tette.
A fáma szerint nagyobb volt, mint én.
Valójában nem is a baba volt óriási,
hanem én voltam picike.
Nagyon szépnek láttam.
Egyszer az unokatesóm elejtette, beesett a szeme,
aztán én is elejtettem, betört a feje.
Ez engem egyáltalán nem zavart,
játszottam vele kint az udvaron.

Volt a közelünkben egy nevelőintézet.
Séta közben a lányok csúfolni kezdték. Fájt.
Ez volt első igazi anyai fájdalmam.
A baba egyszer csak eltűnt.
Kaptam helyette a Karácsonyfa alá
egy szőke hajú, kalapos, selyemruhás babát.
Sose szerettem igazán, mert tudtam,
hogy anyukám külön munkát vállalt, hogy megvehesse.
Szégyelltem magam emiatt.

Érdekes, hogy, a lányom sem akart sosem játszani vele.
Úgy hívom, az anyai önfeláldozás babája.

NYÁR VAN, NYÁR...

Ha nyár, akkor nyaralás! Ha nyaralás, akkor semmi főzés! Aki ismer, tudja, sosem törekedtem egyetlen séf hírnevének megtépzására sem. Ennek még a gyanúját is szeretném elkerülni, ezért, ha csak tehetem, nagy ívben kerülöm a konyhát. Persze, ha nagyon muszáj, és néha az, akkor megfőzök ezt-azt a családomnak vagy a barátaimnak. Kizárólag szeretet alapon.

De most pihenés van, tehát senki sem róhatja fel nekem a főzés elutasítását. Élve a lehetőséggel, kiadom a jelszót: Irány a vendéglő! De melyik?

Ezt cseppet sem egyszerű eldönteni. Sok az elvárás. Főleg részemről. Mert ugye az étel legyen kalóriaszegény, és legyen ízletes. Kizárva minden, amit mirelitből üt össze a szakács. Kizárva az olajban sült ételek. Kizárva az ételízesítőkkel agyonszórt borzalmak. Akkor mi marad?

A megalkuvás: étterem és rendelék valamit az étlapról, amiben esetleg találok ehető falatokat. A meg nem alkuvás: mégse megyek étterembe, helyette legyen általam készített szendvics otthon fogyasztva.

Én ellennék ezzel is, de család is van. Sőt, enni is szeretnek és tudnak is. Tehát kiválasztanak egy éttermet. Én megadóan megyek utánuk. Már mindenki tudja, mit kér, én még tipródom. Étlap hosszas szemlélése után mégis rendelék: grillezett csirke és zöldségek. És reménykedem. Hátha nem használnak ételízesítőt. Hátha nem úszik az olajtól a zöldség. Hátha... hátha... hátha...

Rövid várakozás után a pincér angyali mosollyal elém teszi az ételt. Ránézek a tányérra és elolvadok. Nincs olajban tocsogás, nem érzem az ételízesítő szagát. Helyette ízletes grillezett csirke és isteni grillezett zöldségek. Ahogy azt Gordon Ramsay tanítja. Tudjátok mit? Ne is ő tanítsa meg az elkészítését, hanem a pápai *Kissétterem* séfje! Az angyali mosolyú pincér kérdésére, hogy tudniillik ízlett-e, csak annyit tudtam mondani: életem legklasszabb grillezett zöldségei voltak a tányéromon. Aki arra jár, el ne mulassza megkóstolni!

Jaj, majdnem elfelejtettem a zenei ajánlást!

Legyen mondjuk [*Rossini Tolvaj szarka nyitánya*](#).

Hogy mi köze van az ételekhez?

A szarkának semmi, Rossininek annál több.

Ugyanis köztudottan kedvelte a jó ételeket.

Mi több, ismerte és támogatta kora kiváló szakácsait.

Ráadásul maga is kitűnő szakács és ínycsok volt.

Barátja Casimir Moissons,

korának sztár séfje, készített egy steak ételt, melyet Rossini tiszteletére nevezett el.

Ez a Tournedos Rossini.

Jó étvágyat hozzá!

Ady Endre

Párizsban járt az ős

Párisba tegnap beszökött az Ősz.
Szent Mihály útján suhant nesztelen,
Kánikulában, halk lombok alatt
S találkozott velem.

Ballagtam éppen a Szajna felé
S égtek lelkemben kis rőzse-dalok:
Füstösek, furcsák, búsak, bíborak,
Arról, hogy meghalok.

Elért az Ősz és súgott valamit,
Szent Mihály útja beleremegett,
Züm züm: röpködtek végig az úton
Tréfás falevelek.

Egy perc: a Nyár meg sem hőkölt belé
S Párisból az Ősz kacagva szaladt.
Itt járt, s hogy itt járt, én tudom csupán
Nyögő lombok alatt.

Gyönyörű vers, ugye?

Ajánlom, hogy hallgassátok meg [Kállai Ferenc](#) előadásában.

Kállai Ferenc (1925. október 4. – 2010. július 11.)
a Halhatatlanok Társulatának örökös tagja, a Nemzet Színésze, Kossuth és
kétszeres Jászai Mari-díjas magyar színművész, érdemes és kiváló művész,
rendező, főiskolai és egyetemi tanár

És végül egy zenei ajánlatom az első szám lezárásaként:

[Vivaldi: Négy évszak Ősz.](#)

A Divat és Stílus rovatunk is
hamarosan indul! Maradj velünk!

Csak leülök, hallgatom a zenét
és kis idő múlva írni kezdek...

A PAPIRUSZ BOOK és a HUNGAROWOX KIADÓK
gondozásában megjelent könyveim elérhetők
az Írók Boltja, a Libri, a Líra és a Kelló boltjaiban,
valamint a saját webshopomon!

A <https://www.illes-krisztina-konyvei.hu/> webshopon
leadott rendeléseket akár dedikálva is kérheted!

